

Î N C H E I E R E

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Martîniuc Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Martîniuc Vladimir împotriva Valentinei Tanas cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Tanas Valentina, casată hotărîrea Judecătoriei Soroca din 10 aprilie 2015 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 29 iulie 2013, Martîniuc Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Tanas, modificată la 04 noiembrie 2014, solicitînd repararea prejudiciului material în mărime de: 9816 lei - costul utilajului de control al accesului la obiect, compus din placa de supraveghere video DVR 9108B, camera SP955H, camera SP 651, sursa de alimentare SAP-04, sursa de alimentare SAP-02 și receptorul-transmițător NT-602; 4200 lei – costul cablului; 1095 lei – costul cablului negru pentru exterior cu lungimea de 150 m; 1424 lei – costul suportului și felinarelor de stradă; 1616 lei – costul computerului, tastaturii și mouse-ului; 140 lei – costul a patru lămpi proiectoare; 105 lei – costul cutiilor pentru video; 250 lei – costul monitorului; 10485 lei – costul aspiratorului de tip „TAURUS PR”; 4250 lei – costul compresorului de tip HP 3050; 705 lei – costul a trei lădițe metalice și două cărucioare pe roți; 950 lei – costul unui motor, șase lăzi pentru gunoi și două rafturi metalice pe roți; 15350 lei – costul a trei porți și 1190 lei – costul utilajului pentru uscat covoare, în total 51 576 lei. Totodată, solicită repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Martîniuc Vladimir a invocat că, la 30 mai 2010 a încheiat cu Tanas Valentina contractul de locațiune nr. 1/10, pe termen pînă la 30 mai 2011, conform căruia pîrîta s-a obligat să-i transmită în termen de 5 zile o încăpere pentru organizarea unei spălătorii auto. Reclamantul a procurat și

confectionat utilajul necesar pentru spălătoria auto, pe care l-a instalat în încăperea transmisă în locațiune.

Susține reclamantul Martîniuc Vladimir că la expirarea termenului de valabilitate al contractului, nu a încheiat alt contract cu pîrîta și nici nu a prelungit valabilitatea celui expirat, solicitînd Valentinei Tanas restituirea bunurilor ce-i aparțin cu drept de proprietate. Inițial, pîrîta motiva că nu dispune de timp, însă ulterior a refuzat returnarea bunurilor și le utilizează în scop personal. La momentul expirării termenului de valabilitate al contractului de locațiune, bunurile erau în stare de lucru, fiind practic noi, iar Tanas Valentina, utilizîndu-se, le-a adus într-o stare deplorabilă, cauzîndu-i reclamantului un prejudiciu material.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 10 aprilie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat din contul Valentinei Tanas în beneficiul lui Martîniuc Vladimir suma de 35774 lei cu titlu de prejudiciu material, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 1073, 22 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 lei și suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de judecată a considerat că Martîniuc Vladimir a prezentat probe pertinente care demonstrează că bunurile, costul cărora îl solicită, au fost procurate de către acesta. Totodată, instanța a concluzionat că deși o parte din bunuri au fost procurate după expirarea termenului contractului de locațiune - 30 mai 2011, oricum costul lor urmează a fi încasat, deoarece a avut loc prelungirea contractului în mod tacit între părți, în caz contrar, Tanas Valentina nu ar fi permis instalarea acestora de către persoane străine în încăperea ce-i aparține cu drept de proprietate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Tanas Valentina, casată integral hotărîrea Judecătoriei Soroca din 10 aprilie 2015 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii. S-a încasat de la Martîniuc Vladimir în beneficiul Valentinei Tanas cheltuielile de judecată în sumă de 2880 lei. Instanța de apel a constatat că nu au fost prezentate probe veridice și suficiente ce ar demonstra temeinicia acțiunii. Consideră Curtea de Apel Bălți că nu pot fi reținute drept probe pertinente înscrisurile prezentate de Martîniuc Vladimir, deoarece la datele cînd acestea au fost eliberate, contractul de locațiune nr. 1/10 încetase deja.

La 28 decembrie 2015, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, reprezentantul lui Martîniuc Vladimir, avocatul Artemii Valentin, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2015 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Soroca din 10 aprilie 2015.

În susținerea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii date.

Indică recurentul Martîniuc Vladimir că utilajul procurat de intimata Tanas Valentina în anul 2008 a fost furat, fiind intentată în acest sens o cauză penală, iar după încheierea contractului de locațiune cu Martîniuc Vladimir, acesta a procurat utilaj nou pentru spălătoria auto, fapt demonstrat prin documentele justificative prezentate instanței de fond, dar care nu au fost reținute de instanța de apel.

La 27 ianuarie 2016, în adresa intimatei Tanas Valentina a fost expediată copia recursului declarat de către Martîniuc Vladimir cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

La 22 februarie 2016, Tanas Valentina a depus referință, solicitînd respingerea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece Martîniuc Vladimir nu invocă nici o încălcare esențială sau aplicare eronată a normelor de drept material sau procedural.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Martîniuc Vladimir este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Martîniuc Vladimir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că instanța de apel neîntemeiat nu a reținut înscrisurile prezentate de Martîniuc Vladimir, care demonstrează că acesta a procurat utilajul pentru spălătoria auto, din următoarele.

Materialele pricinii relevă cert că, contractul de locațiune nr. 1/10 din 30 mai 2010 a fost încheiat pe termen de un an pînă la 30 mai 2011. La expirarea termenului de valabilitate al contractului, Martîniuc Vladimir nu a încheiat un alt contract de locațiune cu Tanas Valentina și nici nu a prelungit valabilitatea celui expirat în mod tacit.

În cererea de chemare în judecată și cea de modificare a obiectului acțiunii, Martîniuc Vladimir a indicat că bunurile procurate, costul cărora recurentul-reclamant solicită a fi încasat din contul Valentinei Tanas, au fost instalate în încăperea transmisă în locațiune în perioada valabilității contractului, adică în perioada 30 mai 2010 – 30 mai 2011.

Însă, potrivit înscrisurilor prezentate de însuși recurentul Martîniuc Vladimir se atestă contrariul și anume, aspiratorul de tip „TAURUS PR” a fost procurat la 19 septembrie 2011; compresorul de tip HP 3050 a fost procurat la 29 decembrie 2011 la prețul de 4250 lei de către SRL „Avan Cost”; trei lădițe metalice și două cărucioare pe roțile au fost transportate destinatarului SRL „ANDF NORD” la 30 decembrie 2011; monitorul la preț de 250 lei, șase lăzi pentru gunoi – 165 lei și două rafturi metalice pe roți – 550 lei au fost procurate la data de 11 iulie 2011.

Astfel, bunurile menționate mai sus au fost procurate după data de 30 mai 2011, adică după ce contractul de locațiune nr. 1/10 din 30 mai 2010 încetase deja. Mai mult ca atît, în calitate de cumpărător al mărfurilor figurează nu doar recurentul, ci și persoanele juridice SRL „Avan Cost” și SRL „ANDF NORD”.

Referitor la instalarea utilajului de supraveghere video la 15 martie 2010 de către agentul economic „Video Sistem” SRL pe str. Feofan Budă 15, or. Soroca, unde este amplasată spălătoria auto, ultimul nu a confirmat acest fapt.

Iar argumentul recurentului Martîniuc Vladimir precum că, în anul 2008 utilajul procurat de către intimata Tanas Valentina pentru spălătoria auto a fost furat, fiind intentată în acest sens o cauză penală, este irelevant în speță, deoarece acesta nu demonstrează nici într-un mod temeinicia prezentei acțiuni.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Martîniuc Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Martîniuc Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru